

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114230679
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5114230679.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, proti žalovaným: 1/ Ing. R. U., nar. X.XX.XXXX a 2/ Mgr. L. U., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom W., T. XXXX/XXB, zastúpení JUDr. Jurajom Ďurajdom, advokátom so sídlom W., P. XX, o zaplatenie 647.155.40 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/336/2014-140 zo dňa 2. mája 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd sčasti vyhovel žalobe a uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 574.433,40 eur titulom istiny, sumu 9.400,21 eur titulom úroku z úveru, spolu s úrokom z omeškania 6,99 % zo sumy 574.433,40 eur od 23.2.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky zo dňa 26.8.2009 poskytol žalobca žalovaným hypotekárny úver v celkovej výške 611.133 eur. Žalovaní však splátky úveru riadne neuhradili, preto žalobca dňa 18.1.2013 pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, ktorého účinky nastali 22.3.2013, pričom dňom nasledujúcim sa žalovaní dostali do omeškania s úhradou dlhu. Okresný súd konštatoval, že pre predmetné zosplatenie úveru boli splnené podmienky (omeškanie žalovaných s plnením splátok, splnenie povinnosti podľa § 53 ods. 9 Obč. zák.).

3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že výška zostatku dlžnej istiny úveru 574.433,40 eur nebol sporná. Uvedená čiastka vyplýva z predložených listinných dôkazov (prehľad splácania, prehľad predpisov splátok, špecifikácia dlhu); rovnaká výška dlžnej istiny vyplýva aj z listinného dôkazu predloženého žalovanými (detail úveru z internetbankingu k 9.12.2014). Nadväzne, nakoľko (súd) nemal pochybnosti o výške dlžnej úverovej istiny, ktorá vyplývala z obsahu spisu, pričom nebolo preukázané, že by žalovaní svoj dlh v tejto položke čo i len čiastočne uhradili, vyhovel žalobe v opísanom rozsahu.

4. Okrem toho vyhovel okresný súd žalobe aj čo do uplatnenia nároku na zaplatenie kapitalizovaných „riadnych“ úrokov z úveru do 18.1.2013 (t.j. do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) v sume 9.400,21 eur (§ 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka). Uvedená suma vyplývala zo špecifikácie predloženej žalobcom, pričom žalovaní tento výpočet nerozporovali. Nebolo tiež preukázané, že by žalovaní v tejto položke dlh čo i len čiastočne zaplatili.

5. Okresný súd zaviazal žalovaných tiež k úhrade úroku z omeškania 6,99 % zo sumy úverovej istiny 574.433,40 eur počnúc 23.2.2013, kedy sa dostali do omeškania (§ 517 ods. 1, 2 Obč. zák.). Úrok z omeškania bol uplatnený v súlade so základnými podmienkami úveru, ako aj s ust. § 10c a § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

6. Námietky žalovaných vyhodnotil súd prvej inštancie ako neopodstatnené. Uplatnený nárok v celom rozsahu vyplýva z predložených listinných dôkazov. Uplatnenie nároku žalobcom pred samotným výkonom záložného práva nie je v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobca sa môže domáhať úhrady svojej pohľadávky (aj) žalobou podanou na súde. Oddiaľovanie uplatnenia nároku na súde na čas výkonu záložného práva, resp. po ňom, by najmä s poukazom na neodkladné opatrenie nariadené tamojším súdom v konaní sp. zn. 4C/338/2014 mohlo spôsobiť, že by došlo k premlčaniu práva.

7. Konanie v časti o zaplatenie sumy 63.321,79 eur a v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 6,99 % zo sumy 574.433,40 eur od 20.8.2012 do 22.2.2013 okresný súd zastavil.

8. Poukázal na dispozitívny úkon žalobcu - čiastočné späťvzatie žaloby v uvedenom rozsahu (§ 145 ods. 2 CSP). Súhlas žalovaných so späťvzatím nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu došlo ešte pred prvým pojednávaním vo veci (§ 146 ods. 1 veta druhá CSP).

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu proti žalovaným 1/, 2/ v rozsahu 78 %. Vychádzal zo záveru, že žalobca bol v spore úspešný v rozsahu 89 %, v 11 % (zastavenie konania) boli úspešní žalovaní, čistý úspech žalobcu je teda 78 % (§ 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP).

10. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podali odvolanie žalovaní 1/, 2/, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Okresnému súdu vytykali, že jeho postupom došlo k porušeniu ich zákonných a ústavných práv, k odňatiu možnosti konať pred súdom. Ich novo splnomocnenej právnej zástupkyňi súd neposkytol lehotu na naštudovanie spisu a nevyhovel jej návrhu na odročenie pojednávania z uvedeného dôvodu. Z dôvodu neprítomnosti ich právnej zástupkyne v sídle jej kancelárie v súdom určenom termíne táto bola nútená vypovedať im splnomocnenie. Súdom nebola rešpektovaná ani zákonná lehota 5 pracovných dní pre túto ich novú právnu zástupkyňu, keď od mailu súdu o neakceptovaní návrhu na poskytnutie lehoty na naštudovanie spisu a návrhu na odročenie pojednávania do pojednávania dňa 2.5.2017 neubehlo 5 pracovných dní. Napriek tomu súd rozhodol na označenom pojednávaní.

12. Odvolatelia tiež namietali, že na pojednávaní dňa 2.5.2017, na ktorom neboli prítomní, došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby, o ktorom súd rozhodol bez možnosti žalovaných vyjadriť sa k nemu v zmysle § 145 a nasl. CSP.

13. Vo veci samej žalovaní len všeobecne uvádzali, že nesúhlasia s ustálenou výškou zostatku úveru a úrokov, ako aj správnosťou výšky úroku z omeškania 6,99 % zo žalovanej istiny.

14. Nestotožnili sa ani s konštatovaním/záverom okresného súdu o nedôvodnosti ich námietok. Pokiaľ by v dôsledku postupu súdu nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (na pojednávaní dňa 2.5.2017), prezentovali by relevantné dôkazy. Bolo povinnosťou žalobcu v zmysle tzv. koncentračnej zásady (aj prostredníctvom súdu) doručiť žalovaným aj pred pojednávaním dňa 2.5.2017 listinné dôkazy ohľadom výšky úveru a úrokov. Je nemysliteľné, aby priamo na pojednávaní žalovaní preverovali a študovali doklady predložené žalobcom.

15. Odvolatelia rozporovali aj tvrdenie okresného súdu ohľadom postupu žalobcu pri predaji ich nehnuteľností, keď toto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a so záujmami žalovaných, ktorým vzniká majetková ujma. V danej súvislosti poukázali na nesprávne - nižšie ohodnotenie ich nehnuteľností znalcom pre účely dražby v porovnaní s ohodnotením v zmysle nimi predloženého znaleckého posudku. Pritom hodnota nehnuteľností je rozhodujúca pre určenie najnižšieho podania v dražbe. Ďalej argumentovali, že výkon takej dražby by mohol mať pre nich a ich dve maloleté deti nepriaznivé dôsledky v podobe straty obydľia a súčasnej následnej nemožnosti zabezpečenia náhradného ubytovania. V konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/255/2014 bolo vyhovené ich návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, aby žalobca nebol oprávnený navrhnúť vykonanie dobrovoľnej dražby a bol povinný zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby na podklade znaleckého posudku Ing. Škripca a súčasne, aby sa dražobník zdržal vykonania dobrovoľnej dražby a upustil od jej vykonania na podklade predmetného znaleckého posudku. Okresný súd im zároveň uložil podať návrh na začatie konania o uloženie povinnosti dražobníkovi vyhotoviť znalecký posudok iným znalcom (konanie je vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4C/338/2014). Odvolatelia dodali, že neupierajú právo žalobcu domáhať sa uspokojenia svojho nároku predajom zálohu v dobrovoľnej dražbe; jeho návrh

na zaplataenie peňaznej sumy po začatí výkonu záložného práva pred samotným výkonom je preto predčasný. Poukázali na nedostatok prostriedkov, z ktorých by mohol žalobca uspokojiť nárok priznaný v aktuálnom konaní, a teda by tiež musel pristúpiť k výkonu rozhodnutia v rámci exekúcie predajom nehnuteľností na dražbe. S podaním žaloby je spojené zaplataenie súdneho poplatku, ktorý budú v prípade zrejmeého neúspechu povinní žalobcovi nahradíť žalovaní, čím dôjde k zbytočnému navýšeniu ich dlhu.

16. Napokon podľa žalovaných zo žaloby a žalobcom predložených listín nie je známy výpočet výšky príslušenstva a tento rozporujú, nakoľko v porovnaní s uplatneným nárokom bola dlžná suma v zmysle Detailu hypotekárneho úveru ku dňu 9.12.2014 nižšia o 58.694,39 eur. Takisto nie je zrejmy výpočet žalovanej istiny.

17. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal napadnutý rozsudok potvrdíť. Pokiaľ žalovaní mali úmysel dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom, mohli a mali tak urobiť v primeranej lehote pre prevzatí predvolania na pojednávanie vytýčené na 2.5.2017, a nie až pár dní pred pojednávaním. Zároveň žalovaní mali dostatok priestoru a času na predloženie relevantných dôkazov. Čiastočné späťvzatie žaloby bolo súdu predložené v listinnej podobe krátkou cestou ešte pred začatím pojednávania vo veci samej, preto súhlas žalovaných nebol potrebný. Žalobca ďalej uviedol, že na podanej žalobe trvá, istina a jej príslušenstvo boli riadne preukázané predloženými listinnými dôkazmi, pričom špecifikoval výšku pohľadávky v časti istiny aj príslušenstva. Proces súvisiaci s predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe bol a je plne v súlade so zákonom. Nič nebráni žalovaným, aby nehnuteľnosti predali mimo dražbu so súhlasom žalobcu. Uvedené však nemá vplyv na dôvodnosť podanej žaloby. V danej súvislosti žalobca uviedol, že sa stotožňuje s bodom 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

18. Žalovaní v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu zotrvali na odvolacej argumentácii. Zdôraznili, že samotný okresný súd v bode 6. svojho rozsudku konštatuje, že na pojednávaní dňa 2.5.2017 došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Oni mali záujem o mimosúdne vyriešenie sporu (predajom nehnuteľností), ale žalobca túto snahu zmaril začatím výkonu záložného práva, čo by mal súd vziať do úvahy pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Nakoľko úverová zmluva ako zmluva o spotrebiteľskom úvere neuvádza termíny splátky istiny, úroku, poplatkov, neuvádza ich počet a nie je v nej uvedená konečná splatnosť, sú úroky z omeškania, ďalšie príslušenstvo, ako aj sankcie, neopodstatnené; zároveň je predmetná úverová zmluva absolútne neplatná, na čo mal súd prihliadať z úradnej povinnosti a nárok žalobcu posúdiť ako bezdôvodné obohatenie. Nakoľko aplikácia Obchodného zákonníka ich znevýhodňuje ako spotrebiteľov, ide o neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Nekalou obchodnou praktikou žalobcu je zmluvné ustanovenie úverovej zmluvy, že VOP a OP tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Žalobca ako veriteľ prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s VOP, OP, cenníkom, či informáciami o poistení, čo zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj rozhodcovská doložka, rovnako ustanovenia o sankciách (nepriemerane vysoká sankcia), úroku z omeškania a následnej okamžitej splatnosti úveru. Neuvedenie podstatných náležitostí, ako aj implementovanie neprijateľných podmienok sú obchodnými praktikami žalobcu spôsobilými významne ovplyvniť slobodu výberu a ekonomické správanie spotrebiteľa. Žalovaní tiež poukazovali na ustanovenia Obč. zák. týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, ako aj na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. a § 298 ods. 1 CSP.

19. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu žalovaných zotrval na svojej argumentácii predloženej v odvolacom konaní. Na predmetnú úverovú zmluvu sa nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. (§ 1 ods. 2 písm. e/), ani neobsahuje neprijateľné podmienky. V prípade úverových zmlúv sa nejedná o neprípustnú voľbu Obchodného zákonníka, nakoľko ide o absolútne obchodnoprávne vzťahy (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka). Aj na daný zmluvný vzťah sa použijú ust. Obč. zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 52 ods. 1 Obč. zák.). Žalobca odmietol aj zvyšnú argumentáciu žalovaných týkajúcu sa neprijateľných zmluvných podmienok predmetnej úverovej zmluvy.

20. Žalovaní v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu zotrvali na svojej predchádzajúcej argumentácii.

21. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), subjektívne legitimovanou stranou sporu (§ 359 CSP), vec preskúmal v

rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

22. Po preskúmaní veci dospel krajský súd k záveru, že odvolanie žalovaných nie je opodstatnené.

23. Primárne, odvolateľmi - žalovanými namietaným postupom okresného súdu, keď tento nevyhovel ich žiadosti o odročenie pojednávania, nedošlo k porušeniu práva žalovaných na spravodlivý proces. O termíne pojednávania vytyčenom na 2.5.2017 mal žalovaný 1/ vedomosť od 27.3.2017 a žalovaná 2/ od 29.3.2017, ako to vyplýva z príslušných doručení (predvolanie na pojednávanie). Mali teda objektívne dostatok času do termínu pojednávania splnomocniť advokáta, aby ich na predmetnom pojednávaní zastupoval. Krajský súd poznamenáva, že JUDr. Ďurajda vypovedal žalovaným plnomocenstvo už dňa 7.3.2017 (z ktorého dôvodu žalovaní aj požiadali o odročenie/zrušenie skoršieho termínu pojednávania vytyčeného na 14.3.2017, a ktorej ich žiadosti súd vyhovel). Pokiaľ z dôvodu, že žalovaní splnomocnili na svoje zastupovanie nového právneho zástupcu (JUDr. Gáboríková, resp. JUDr. Gáboríková, s.r.o.) až dňa 25.4.2017, tento zástupca nemal (podľa jeho tvrdení, resp. tvrdení žalovaných) dostatok času na prípravu na pojednávanie v termíne 2.5.2017, jedná sa výlučne o zodpovednosť žalovaných za zvolenú procesnú taktiku a jej dôsledky.

24. Lehota 5 dní (kalendárnych, nie pracovných; § 178 ods. 2 CSP) na prípravu na pojednávanie bola v prípade žalovaných v súvislosti s pojednávaním dňa 2.5.2017 zachovaná vzhľadom na už vyššie konštatované doručenie predvolania žalovaným dňa 27.3.2017, resp. 29.3.2017.

25. Neopodstatnenou je odvolacia námietka žalovaných, že okresný súd rozhodol o čiastočnom späťvzati žaloby bez toho, aby oni mali možnosť sa k tomuto späťvzati vyjadriť. K predmetnému čiastočnému späťvzati žaloby došlo ešte pred začiatkom pojednávania (za ktorý sa považuje realizácia legitimačných úkonov v zmysle § 180 CSP a prednesenie podstatného obsahu žaloby žalobcom; v súdenom prípade žalobca po výzve súdu vzal v časti svoju žalobu späť s tým, že vo zvyšku na podanej žalobe trvá), z ktorého dôvodu by sa aj na prípadný nesúhlas žalovaných s týmto späťvzatím neprihliadalo (§ 146 ods. 1 veta druhá CSP). Z uvedeného dôvodu by bolo nadbytočné zisťovať prípadný nesúhlas žalovaných so (čiastočným) späťvzatím žaloby.

26. Krajský súd poznamenáva, že je diskutabilná subjektívna oprávnenosť žalovaných podať odvolanie proti výroku rozsudku okresného súdu o čiastočnom zastavení konania (z dôvodu čiastočného späťvzati žaloby). Nakoľko však žalovaní vo svojom odvolaní namietali samotnú dôvodnosť čiastočného zastavenia konania v súvislosti s ich nemožnosťou vyjadriť sa k čiastočnému späťvzati žaloby, krajský súd preskúmal aj tento výrok napadnutého rozsudku a ako vecne správny ho potvrdil.

27. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že z iných dôvodov odvolatelia - žalovaní správnosť napadnutého výroku o čiastočnom zastavení konania nenamietali.

28. Neobstojí ani tvrdenie odvolateľov - žalovaných, že zo žaloby a žalobcom predložených listín nie je známy výpočet výšky žalovanej istiny a jej príslušenstva, a tento rozporujú vzhľadom na nižšiu výšku dlžnej sumy uvedenej v Detaile hypotekárneho úveru ku dňu 9.12.2014; tiež, že bolo povinnosťou žalobcu v zmysle tzv. koncentračnej zásady doručiť žalovaným listinné dôkazy ohľadom výšky úveru a úrokov. Žalovaní totiž nezohľadnili čiastočné späťvzatie žaloby, po ktorom predmetom konania zostalo zaplatenie istiny 574.433,50 eur, teda v rovnakej výške, aká je uvedená v nimi predloženom Detaile hypotekárneho úveru zo dňa 9.12.2014. Zároveň prehľad splácania na hypotekárnom úvere a prehľad predpisov splátok bol priamo žalobcom doručený právnomu zástupcovi žalovaných.

29. Pokiaľ žalovaní v odvolaní uvádzali, že žalobca svoj nárok uplatnil v rozpore s dobrými mravmi, s týmto ich tvrdením a súvisiacou argumentáciou sa už okresný súd zaoberal a správne vysporiadal v bode 29. napadnutého rozsudku. Navyše právne otázky súvisiace s výkonom dražby sú bez práve relevancie k predmetu tohto konania, ktorým je práve a len posúdenie danosti/existencie samotnej pohľadávky (ako primárnej otázky v porovnaní s problematikou výkonu dražby ako skutočnosťou sekundárnou/závislou). Inými slovami, existencia pohľadávky je prejudiciálnou otázkou k opodstatnenosti výkonu dražby, nie naopak.

30. V súvislosti so zvyšnou odvolacou argumentáciou žalovaných krajský súd zdôrazňuje, že ako odvolací súd je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré odvolateľ vymedzí v lehote zákonom stanovenej na podanie odvolania (§ 362 CSP).

31. Nadväzne, odvolacia argumentácia žalovaných spočívajúca len v konštatovaní, že sa nestotožňujú s ustálenou výškou zostatku úveru, úrokov a správnosťou výšky úroku z omeškania 6,99 % zo žalovanej istiny, nie je spôsobilá privodiť riadny vecný prieskum napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Odvolatelia - žalovaní totiž vôbec neuviedli, v čom konkrétne vidia nesprávnosť napadnutého rozsudku, ako pochybil okresný súd, keď priznal žalobcovi jeho nárok, v akom rozsahu (výške) bol nárok nesprávne priznaný atď. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania 6,99 %, táto je daná dohodou v zmysle bodu 2 Základných podmienok úveru, a teda je o 3 % vyššia než sadzba riadneho úroku (v čase vzniku omeškania bol tento vo výške 3,99 %).

32. Pokiaľ ďalej (až) v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu žalobcu k ich odvolaniu žalovaní prostredníctvom ich právneho zástupcu „rozšírili“ svoje odvolacie dôvody (viac bod 18. tohto rozsudku), učinili tak po uplynutí lehoty zákonom stanovenej na podanie odvolania. S poukazom na osobitný procesný režim sporov s ochranou slabšej strany (predovšetkým § 296 CSP, keď spotrebiteľský charakter predmetnej úverovej zmluvy nebol medzi stranami sporný), sa krajský súd zaoberal aj súvisiacou „novou“ argumentáciou žalovaných. Pritom však dospel k záveru, že ani táto nie je dôvodná a vykazuje znaky účelovosti.

33. Aplikácia Obchodného zákonníka bez ďalšieho nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zároveň, zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka je v zmysle § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami (ochrana spotrebiteľa). Žalovaní nijako nerozviadli ich tvrdenie, že ich ako spotrebiteľov aplikácia Obchodného zákonníka v rámci daného zmluvného vzťahu znevýhodňuje. V danej súvislosti je namieste zdôrazniť, že predpokladom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je značná nerovnováha v právach a povinnosti zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nie iba bližšie nešpecifikované „znevýhodnenie“.

34. Pokiaľ ide o zmluvné ustanovenie, že VOP a OP tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, jedná sa o bežné dojednanie, o prax v rámci obchodnoprávných vzťahov (§ 273 ods. 1 Obchodného zákonníka). Tak isto sa bez ďalšieho nejedná o neprijateľné zmluvné dojednanie, resp. o nekalú obchodnú praktiku. Opätovne tu však žalovaní nešpecifikovali, aký vplyv má nimi deklarovaný neprijateľný charakter predmetného dojednania na žalobcom uplatnený nárok, resp. na jeho priznanie súdom.

35. Z určujúceho hľadiska je navyše potrebné uviesť, že výška úveru, úrok aj úrok z omeškania, teda dojednaná, ktoré priamo súvisia s uplatneným nárokom žalobcu, boli zmluvnými stranami dojednané individuálne v rámci Prílohy - Základných podmienok úveru, resp. nie sú súčasťou všeobecných obchodných podmienok. Nemôže sa teda jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zároveň nemožno úrok z omeškania 6,99 % ročne považovať za neprimerane vysokú sankciu (§ 53 ods. 1 písm. k/ Obč. zák.), prípadne za rozporný s dobrými mravmi. V zmysle nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. úrok z omeškania nemohol v prípade daného zmluvného vzťahu presiahnuť 8,75 % ročne.

36. Mimoriadna splatnosť úveru bola dojednaná priamo v bode 10.1. Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej hypotéky, taktiež teda nie v rámci všeobecných obchodných podmienok. Ide pritom o legitímny právny inštitút, (mimoriadna/predčasná splatnosť), preto púhe všeobecné poukázanie na jeho zmluvné zakotvenie nemôže spochybniť postup žalobcu pri jeho aplikácii. Inými slovami, absencia akejkoľvek konkretizácie, v čom by mala spočívať protiprávnosť využitia tohto štandardného právneho inštitútu nemôže (ani pri spotrebiteľskom charakter dotknutej zmluvy) bez ďalšieho viesť k procesnému úspechu takejto „argumentácie“.

37. Bezpredmetným je hodnotiť rozhodcovskú doložku z hľadiska naplnenia podmienok pre jej kvalifikáciu ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, keď nedošlo k jej aplikácii.

38. Napokon, dotknutá úverová zmluva je síce spotrebiteľskou zmluvou v širšom zmysle, nie je však zmluvou o spotrebiteľskom úvere (vylučuje to ust. § 2 ods. 1 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z.z.). Nadväzne je irelevantnou argumentácia vychádzajúca z predmetného zákona a založená na absencii termínov a výšky splátok úroku, poplatkov, ich počtu a konečnej splatnosti úveru, ako aj z toho vyplývajúci právny záver o absolútnej neplatnosti danej úverovej zmluvy. Vzhľadom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 7.2.2018, vyhlásený v Zbierke zákonov SR pod č. 271/2018 Z.z., je bezpredmetný aj odkaz žalovaných na potrebu aplikácie ust. § 5b zákona 250/2007 Z.z.

39. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah a záverov krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu vo veci samej (v odvolaní napadnutom výroku, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovie), ako aj vo výroku o zastavení konania v časti.

40. Odvolatelia - žalovaní síce svojím odvolaním napadli celý rozsudok okresného súdu, teda včítane jeho výroku o trovách prvoinštančného konania, avšak výlučne v súvislosti s odvolaním namietanou

správnosťou rozhodnutia vo veci samej. Nadväzne, ako vecne správny, potvrdil krajský súd od meritórneho rozhodnutia závislý výrok o trovách prvoinštančného konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu (miery) úspechu v spore, ako aj procesného zavinenia na zastavení konania.

41. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s 396 ods. 1 CSP. Odvolatelia - žalovaní neboli v odvolacom konaní úspešní ani v časti, preto protistrane - žalobcovi patrí voči nim spoločne a nerozdielne náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O konkrétnej výške týchto trov (po ich vyhodnotení v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

42. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.